

சங்க அகப்பாடல்களில் தந்தை

1

Role of Father in Sangam Poems (Agapadalkal)

பெ.பகவத்கீதா, இணைப்பேராசிரியர், முதுகலைத் தமிழாய்வுத்துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி,
திருச்சிராப்பள்ளி-620022, தமிழ்நாடு

Bagavathgeetha. P, Associate Professor PG –Research Department of Tamil Government Arts College,
Thiruchirappalli – 620022, Tamilnadu

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8684-7648>

DOI: 10.5281/zenodo.12707378

Abstract

Classical literature is the lifeblood of the Tamils. Classical literature consists of eight books in ettuthogai and ten books in pathupattu and including 18 books names of pathinenkilkanakku. And these included Silapathikaram, Manimegalai, Iraiyanar Kalaviyal Urai, Tholkappiyam, Muthollayiram of 5 other books totalling 41 books. In those ettuthogai books Narrinai, kurunthogai, Iynkurunooru, kalithogai, Aggananurru are aggapaddalkal.

In Sangam literature the role of the father was not defined in the form of “coorru murai” especially in Tamil grammar. While the Sangam period and the pre-Sanga period highlighted the matrilineal society, it is possible to understand to some extent the position of the father in Sangam literature when studies have highlighted the reason for the emergence of a father-dominated society at the end of the period. After Researching over the concept, the role of the father and his social statues is defined in this article. In Sangam literature the book “Narrinai” is the mainstream of the article. It would be concluded ‘who is father’ and ‘what is the role of father’ in the view of hero in Sangam poems. In the Sangam literature, the word ‘father’, the word ‘entai’, the word ‘nundai’ are the definitions of the number of words and the place and importance of the father. Since the study is based on the Narrinai, the word ‘father’ appears in 12 hymns in the Narrinai. It is worth knowing the way in which the father's social value is expressed by the SevliThai (The second mother), the tholizh(The Friend), and the Thaliavan (The lover).

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழர்களின் வாழ்வியல் அடையாளமாக செம்மொழி இலக்கியங்கள் உள்ளன. செம்மொழி இலக்கியங்கள் எட்டுத்தொகையில் உள்ள எட்டுநூல்களும் பத்துப்பாட்டில் உள்ள பத்து நூல்களும் பதினெண் மேல் கணக்கு நூல்கள் ஆகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் உள்ள 18 நூல்களும் சேர்த்து 36 நூல்கள் அடங்கும். இவற்றோடு சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, இறையனார் களவியலுரை, தொல்காப்பியம், முத்தொள்ளாயிரம் ஆகிய 5 நூல்களும் சேர்த்து 41 நூல்களாகும். இவற்றில் எட்டுத்தொகையில் உள்ள நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகிய ஐந்தும் அகப்பாடல்களாகும். இவற்றில் ஒவ்வொரு பாடலிற்கும் இவற்றை தொகுத்தோர் திணை, துறை, கூற்று, பாடியோர், பாடப்பெற்றோர், பாடல் வரிகளின் வரையறை ஆகியவற்றை வரையறை செய்து தொகுத்தும் வகுத்தும் தந்துள்ளனர். இச்சங்க இலக்கியங்களில் தலைவன், தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலித்தாய், கண்டோர், பாங்கன், பரத்தையர் கூற்று என இடம்பெறும் நிலையில் சங்க

இலக்கியங்களில் தந்தை என்னும் குடும்பத்தலைவன் கூற்று முறையில் குறிப்பிடாத நிலையில் தொல்காப்பியமும் இலக்கணப்படுத்தா நிலையில் சங்க காலத்தில் தந்தையின் பங்களிப்பும் எவ்விதமாக இருந்திருக்கும் என்னும் தேடலின் எல்லையே ஆய்வுப்பொருளாயிற்று . சங்க காலமும் சங்க காலத்திற்கு முற்பட்ட காலமும் தாய்வழிச் சமுதாயத்தை முன்னிலைப்படுத்தி இருந்த நிலையில் தந்தையை முதன்மைப்படுத்திய சமுதாயம் அக்காலத்தின் இறுதியில் தோன்றியிருப்பதற்கான காரணத்தை ஆய்வுகள் எடுத்துரைத்து இருக்கின்ற பொழுது, சங்க இலக்கியங்களில் தந்தையின் நிலை என்ன என்பதை ஓரளவு உணர்வதற்கு இயலும். சங்க அகப்பாடல்களில் தலைவன் தலைவியின் தந்தையை எங்ஙனம் மதிப்பிடுகிறான், தந்தையின் உள்ளம் போன்ற கருத்தோட்டங்களை நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு பாடல்கள் ஓவியமாக்கியிருக்கும் அழகில் நற்றிணையையே ஆய்வு வரையறையாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்வது புதிய கருத்துகள் வெளிக்கொணர வாய்ப்பாக அமையும். சங்க இலக்கியங்களில் ‘தந்தை’ என்னும் சொல் ‘எந்தை’ என்னும் சொல் ‘நுந்தை’ என்னும் சொல் ஆகிய சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ள எண்ணிக்கையின் வரையறையும் தந்தையின் இடத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் நிர்ணயிப்பதாக உள்ளன . நல்ல திணை என்று பிரிக்கப்பட்டு நல்ல ஒழுக்கங்களை முன்னிறுத்தி வழங்கப் பெறும் நற்றிணையை முதன்மையாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு அமைவதால் நற்றிணையில் 12 பாடல்களில் ‘தந்தை’ என்னும் சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. தந்தை பெறும் சமூக மதிப்பினை செவிலித்தாய், தோழி, தலைவன் ஆகியோரின் கூற்றின் வழி அறிவதற்கு உரியதாகின்றது.

சங்க அகப்பாடல்கள் தலைவன், தலைவி ஆகியோரை மையமிட்ட களவு, கற்பு வாழ்க்கையை முதன்மையாகக் காட்சிப்படுத்திய நிலையில் அவர்களின் காதல் வாழ்வில் தந்தையின் பங்கோ அல்லது எதிர்ப்போ இருந்திருக்க வாய்ப்பு உண்டெனில் கூற்று தந்தைக்கு எவ்விதமாக அமைந்திருக்கும் என்பதையும் ஆராய்ந்து அறிய இயலும்.

Keywords: தந்தை, சமூக மதிப்பு, நற்றிணை, செல்வநிலை, கூற்று, தலைவன், தலைவி , தோழி, வாழியர், தொழில், மாண்பு

சங்க அகப்பாடல்களில் தந்தை

தமிழின் சங்க இலக்கியத்தில் ‘தந்தை’ என்னும் கூற்றும் பாத்திரமும் முதன்மைப்படுத்தா நிலையில் ‘தந்தை’ என்னும் சொல் சங்க இலக்கியம் முழுமையும் இடம் பெற்றுள்ள எண்ணிக்கையை ஆராய்ந்ததில் ‘தந்தை’ 52 இடங்களிலும் ‘எந்தை’ என்னும் சொல் 41 இடங்களிலும் ‘நுந்தை’ என்னும் சொல் 24 இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன .

தொல்காப்பியம் கூடும் தந்தை

தொல்காப்பியத்தில் சாத்தந்தை, கொற்றந்தை என “இயற்பெயர் முன்னர் தந்தை வரின்” (தொல்காப்பியர்: 1937) என முறைப்பெயர் சார்ந்து எழுத்ததிகாரம் புள்ளிமயங்கியல் 5 ஆவது நூற்பா குறிப்பிட்டுள்ளது. பொருளதிகாரம் கற்பியல் பகுதியில் “தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள் என்பதனால்” என்னும் 6 வது நூற்பாவும் களவியலில் “தந்தையும் தன்னையும் முன்னத்தின் உணர்ப” என்னும் களவியல் 46 வது நூற்பாவும் “ நோய் மருங்கு அறிநரும் தந்தையும் தன்னையும் “ என நான்கு இடங்களில் அச்சொல் குறிப்பிடப்படுவதிலிருந்து முறைப்பெயர் சார்ந்தே அமைவதை அறியலாம்.

சங்க இலக்கியப் பதிவுகளின் வழி ஆராயும் பொழுது ‘தலைவி’, ‘தலைவன்’, ‘தோழி’ ஆகிய மூவரை மையமிட்ட அகப்பாடல்களின் கட்டமைப்பிலோ, ‘அரசன்’, ‘புலவன்’, ‘கலைஞன்’, ‘போர்’, ‘வீரம்’, ‘அறிவுறுத்தல்’, ‘அறம்’ எனப் புறப்பாடல்களின் கட்டமைப்பிலோ குறிப்பாக

அகப்பாடல்களில் கூற்று நோக்கில் ‘செவிலித்தாய்’, ‘நற்றாய்’, ‘கண்டோர்’, ‘பாங்கர்’ கூற்றிற்குக் கொடுத்த பங்களிப்பில் தலைவியின் பெற்றெடுத்த தந்தைக்கு சமூக மதிப்பு எவ்வகையாக இருந்திருக்கும். ‘கூற்று’ என்பது மறுக்கப்பட்டதா? ஒதுக்கப்பட்டதா? அல்லது இலக்கியச் சொற்புனைவில் ‘தந்தை’ அதிகாரவரம்பிலிருக்கும் பாத்திரம் என்பதால் காதற்புனைவிற்கும் காதலிற்கும் ‘எதிரி’ என்ற தோற்றச் சித்தரிப்பு காரணமாகின்றதா? சங்க இலக்கியப் பதிவுகளில் ‘தந்தை’ யார் என்னும் தேடலை நோக்கிய ஆய்வுப்பயணத்தில் கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் ‘நற்றிணை’ யை வரையறையாக கொண்டு கட்டமைக்க முயலுகின்றது.

நற்றிணையில் தந்தை :

நற்றிணையில் 12 பாடல்களில் ‘தந்தை’ என்னும் சொல் இடம் பெற்றிருப்பினும் தந்தை எவ்விதமாக சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதே முதன்மையானது.

1. “யார்மகள் கொல் இவள் தந்தை வாழியர்”
(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-8)
2. “கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோறு உள்ளான்”
(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-110)
3. பெரும்கண் ஆயம் உவப்ப தந்தை
நெடுந்தேர் வழங்கும் நிலவுமணல் முற்றத்து”
(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-140)
4. “பெரும்பெயர் தந்தை நீடுபுகழ் நெடுநகர்”
(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-162)
5. “திதலை எஃகின் சேந்ன் தந்தை
தேம்கமழ் விரிதாள் இயல்தேர் அழிசி”
(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-190)
6. “கண்பட நீர் ஆழ்ந்தன்றே தந்தை
தன் ஊர் இடவயின் தொடுவேன் நுண்பல்”
(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-198)
7. “தந்தை தன் ஊர் இதுவே”
(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-198)
8. “தந்தை வித்திய மென்தினை பையச்”
(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-306)
9. “நல்லோர் தந்தை சிறுகுடி பாக்கம்”
(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-323)
10. “செல்வதந்தை இடன் உடை வரைப்பின்”
(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-324)
11. “புன்தலை மந்தி தூர்ப்ப தந்தை
மைவருமால் வரை பாடினள் கொழுச்சி”
(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-373)
12. “கடும்சுறா எறிந்த கொடும்தாள் தந்தை
புள் இமிழ் பெரும்கடல் கொள்ளான் சென்று”

(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962 : பா.எ-392)

நற்றிணையில் ‘தந்தை’ என்பவர் செல்வவளமை, நற்பெயர், புகழ், கொடை போன்ற பண்பிற்கு அடையாளப்படுத்தும் நிலையில் கோடிட்டுக் காட்டப் பெறும் நிலையினையே மிகுதியான பாடல்கள் சுட்டியுள்ளன.

தந்தை என்னும் கருத்துரு :

நற்றிணையில் 110வது பாடல் நற்றாய் கூற்று, செவிலித்தாய் கூற்று ஆகிய இரு கூற்றின் அடிப்படையில் முறையே ‘மனைமருட்சி’, ‘மகள்நிலை உரைத்தது’ என்னும் துறையில் புகுந்த வீடு சென்ற மகள் பிறந்த வீட்டில் பொற்காலத்தில் சுவையான உணவினை, முத்துகள் பதித்த பொற்சிலம்பு ஒலிக்க துள்ளித் திரிந்து சிறு விளையாட்டியாக விளங்கியவள் தற்பொழுது அறிவும் ஒழுக்கமும் உணர்ந்த நிலையில் தலைவனின் பொருளாதார நிலை தெரிந்து தந்தையின் பெருஞ்செல்வத்தை விரும்பாது ஒரு பொழுது உணவை மறுத்து உண்ணும் பண்பினை எங்ஙனம் பெற்றாள் என்று வியப்பதில், தந்தையின் செல்வ வளமையை

“அறிவும் ஒழுக்கமும் யாண்டு உணர்ந்தனள்கொல்

கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றுஎன

கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோறு உள்ளாள்

ஒழுகுநீர் நுணக்கு அறல் போல

பொழுது மறுத்து உண்ணும் சிறுமதுகையனே”

(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962)

என்னும் வரிகள் காட்சிப்படுத்தியுள்ளன.

செவிலித்தாய் கூற்றில் ‘கயமனார்’ இயற்றிய நற்றிணை 198வது பாடலும் மகளைத் தேடி சென்ற செவிலித்தாய் தன் எதிரே வந்த கண்டோரைப் பார்த்து கூறியது. அப்பாடலில் தலைவியின் தந்தை ஊரினைக் குறிப்பிடுகின்ற

“மைஅணல் எருத்தின் முன்பின் தடகை

வல்வில் அம்பின் எய்யா வண்மகிழ்

தந்தை தன் ஊர் இதுவே”

(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962)

என்னும் பாடலும்

“மனை உறைபுறவின் செம்கால் மேடை

காமர் துணையொடு சேவல் சேர

புலம்பின்று எழுதரு புன்கண் மாலை

தனியே இருத்தல் ஆற்றேன் என்றுநின்

பனிவார் உண்கண் பைதல் கலுழ

நும்மொடு வருவல் என்று எம்மொடு

பெரும்பெயர் தந்தை நீடுபுகழ் நெடுநகர்

யாயோடு நனிமிக மடவை முனாஅது

வேனில் இற்றி தோயா நெடுவீழ்

வழிநாள் ஊசலின் கோடை தூக்கு தொறும்
துஞ்சுபிடி வருகும் அத்தம்
வல்லை ஆகுதல் ஒல்லுமே நினக்கே”

(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962)

என்றும் 162வது பாடலும்

“அந்தோ தானே அளியள் தாயே
நொந்து அழி அவலமொடு என் ஆகுவன் கொல்
பொன்போல் மேனி தன்மகள் நயந்தோள்
கோடுமுற்று யானைகாடு உடன் நிறைதர
நெய்ப்பட்டு அன்ன நோன்காழ் எஃகின்
செல்வதந்தை இடன் உடை வரைப்பின்
ஆடு பந்து உருட்டு நள் போல ஓடி
அம்சில் ஓதி இவள் உறும்
பஞ்சி மெல் அடி நடைப்பயிற்றும்மே”

(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962)

என்னும் 324வது பாடலும்

தலைவியின் பிறந்த வீட்டுச் சூழலை காட்சிப்படுத்துவதில்

‘பெரும் பெயர் தந்தை நீடுபுகழ் நெடுநகர்’

‘செல்வதந்தை இடன் உரை’ ஆகிய சொல்லாட்சிகள் தந்தை வீட்டின் செல்வ வளமையைக் குறிப்பதோடு தலைவன் தலைவி மீது கொண்ட ஆழ்ந்த அன்புணர்வையும் தலைவி, தன் தாய்தந்தையைப் பிரிந்து எங்ஙனம் ஆற்றியிருப்பாள், தலைவியின் பெற்றோர் எங்ஙனம் ஆற்றியிருப்பர் என்னும் இரக்க உணர்ச்சியையும் தலைவன் தன் கூற்று வழி பதிவு செய்திருப்பது தலைவனின் பண்புகள் குறித்து மாற்றுத்திறனாய்வு செய்ய வேண்டிய ஆய்வுத் தேவையாகும்.

தோழிக் கூற்றில் தந்தையின் ஊர் :

நற்றிணையில் 323வது பாடலில் தோழி தலைவனுக்கு இரவுக்குறி நேரக் கூறும் கூற்றில் தலைவியின் தந்தையின் அடையாளம் சுட்டப் பெறுகின்றது.

“நல்லோள் தந்தை சிறுகுடிபாக்கம்
புலி வரிபு எக்கர் புன்னை உதிர்த்த
மலிதாது ஊதும் தேனோடு ஒன்றி
வண்டுஇமீர் இன்இசை கறங்க திண்தேர்
தெரிமணி கேட்டதும் அரிதே
வரும் ஆறு ஈது அவண் மறவாதிமே”

(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962)

என்னும் பாடலில் தலைவி நல்லோன் என்பதோடு தலைவியின் தந்தை சிறுகுடிபாக்கத்தின் தலைவனாக இருப்பதோடு தேரின் மணி ஓசை கேட்பதும் அரிதானது என்னும் குறிப்பில்

தலைவியின் தந்தை களவினை அறியின் ஏற்படும் பின்விளைவுகளையும் தோழி சொல்லாது சொல்லிச் செல்கின்றாள்.

தந்தையின் தொழில் :

நற்றிணையில் இருபாடல்கள் தந்தையின் தொழிலினைச் சுட்டுகின்றன. 306 வது பாடலில் தலைவன் சிறைப்புறமாக இருப்பதை அறிந்த தோழி புனம் கொய்தலிற்கு தலைவியை அனுப்பாது இற்செறிப்பு நிகழ்வதை குறிப்பிடும் நிலையில்

“தந்தை வித்திய மென்தினை”

(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962)

என்னும் வரி தந்தை விதைத்த தினையானது முளைத்து வருவதைச் காட்சிப்படுத்தும் விதத்தில் தந்தையின் தொழில் உழவு என்பதை அறிய முடிகின்றது.

392 வது பாடலில் செல்வ வளமையின்று கடலில் மீன்பிடிக்க செல்லும் தந்தையும் குடும்பச் சித்தரிப்பும்

“கடும்சுறா எறிந்த கொடும் தான்தந்தை

புள் இமிழ் பெருங்கடல் கொள்ளான் சென்றுஎன

மனை அழுது ஒழிந்த புன்தலை சிராஅர்”

(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962)

என்னும் பாடல் வரிகள் காட்சிப்படுத்தும் நிலையில் கொடிய சுறாமீனை எறிந்து கொன்ற கடிய முயற்சியைக் கொண்ட தந்தை பறவைகள் ஒலிக்கும் பெரிய கடலுக்குக் கூட்டிச் செல்லாமல் சென்று விட்டார் என்று வீட்டில் அழுது ஓய்ந்த புல்லிய தலையை உடைய சிறுவர்கள் எனப் பொருள் விரிந்த நிலையில் சுறாமீனை கொன்று வரும் தந்தையின் கடின முயற்சியைத் தந்தையின் தொழில்திறத்தை அறிவதோடு நெய்தல் நிலத் தந்தையின் தோற்றமும் முன்னிறுத்தப்படுகின்றது.

தந்தைவாழியர் :

நற்றிணையின் 8வது பாடல் இயற்கைப் புணர்ச்சி இறுதியில் தலைவியை அவளுடைய ஆயத்துடன் (குடும்பத்துடன்) பார்க்கும் தலைவன் அவள் தந்தை வாழ்க என்றும் தாய் பொறையனின் தொண்டிப் பட்டினத்துச் சிறப்பெல்லாம் பெறுக என்று வாழ்த்துவதும் தலைவனின் உயர்ந்த பண்பைக் காட்டுகிறது. அப்பாடல்

“அல்குபடர் உழந்த அரிமதர் மழைகண்

பல்பூ பகை தழை நுடங்கு அல்குல்

திருமணி புரையும் மேனி மடவோள்

யார்மகள் கொல் இவள் தந்தை வாழியர்

துயரம் உறீஇயினள் எம்மே அகல்வயல்

அரிவளர் அரிந்தும் தருவளர் பெற்றும்

தண்ணேறு தாஅய மதன்உடை தோன்தாள்

கண்போல் நெய்தல் போர்வில் பூக்கும்

திண்தேர் பொறையன் தொண்டி

தன்திறம் பெறுக இவள் ஈன்றதாயே”

(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962)

என்பது அதில் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்த துயரத்தை ஆற்றமுடியாதது மட்டுமல்லாது இவள் பெற்றோர் யாரென வினவி, அவள் ‘தந்தை வாழியர்’ என்றும் அவள் தாயும் பொறையன் தொண்டியின் நகர் போன்றது அதுவும் எத்தகைய நகரமெனில் அகன்ற வயலிடத்து மள்ளரால் அறியப்பட்டும் அரிச்சுட்டை எடுப்போரால் கொண்டு வரப்பட்டும் அழகினையும் வலிப் தண்டினையும் உடைய கண் போன்ற நெய்தல் நெற்போரிடத்தே மலரும் திண்ணிய தேரையுடைய பொறையனின் தொண்டிநகர் போன்ற சிறப்பினைப் பெறுக என்று வாழ்த்துவதில் தலைவனின் தனி மாண்பினை அறிந்திட இயலும்.

தலைவ் வருண்பு :

தலைவியினை வருணிக்கும் பொழுது ஊரின் வளத்தோடு தலைவியின் அழகினை ஒப்பிட்டு கூறும் வருணனை மரபில் நற்றிணை தலைவன் 190வது பாடலில்

“நோ இனி வாழிய நெஞ்சே மேவார்

ஆர் அரண் கடந்த மாரிவண் மகிழ்

திதலை எஃகின் சேந்தன் தந்தை

தேம்கமழ் விரிதார் இயல்தேர் அழிசி

வண்டு மூசு நெய்தல் நெல் இடைமலரும்

அரியல் அம் கழனி ஆர்க்காடு அன்ன

காமர் பணை தோள் நலம் வீறு எய்திய

வலை மான் மழை கண் குறு மகள்

சில்மொழி துவர்வாய் நகைக்கு மகிழ்ந்தோயே”

(பின்னத்தூர் நாராயணசாமி (உ) : 1962)

தலைவன் தன் நெஞ்சினைப் பார்த்து கூறுவதில் ‘வேந்தன் தந்தை அழிசி’ என்பவன் மழை போன்ற வளமையான கள்ளினையும் புள்ளிகள் படர்ந்த வேலினைக் கொண்ட சேந்தன் என்பவனின் தந்தை, தேன் கமழும் மலர் மாலையையும், சிறப்பாக செய்யப் பெற்ற தேரையும் உடைய அழிசி என வருணித்து, அந்த அழிசி ஆட்சி புரிகின்ற பூக்களிலிருந்து தேன் வழிந்தோடும் அழகிய வயல்வெளியைக் கொண்ட ஆர்க்காடு என்றும், அந்த ஆர்க்காடு போல வலையில் அகப்பட்ட மானின் கண்களையும் குளிர்ச்சியையும் கொண்ட குறுமகள் சிலமொழிகளைப் பேசும் தலைவன் கூற்றில் தந்தையின் செல்வ வளமையும், மாண்பும் குறிப்பிடப் பெற்று உள்ளன. ‘தந்தை’ என்னும் கருத்துரு சங்க அகப்பாடல்களில் மாண்புடையதாக சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதை அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை:

சங்க அகப்பாடல்களில் குறிப்பாக நற்றிணையில் தந்தை என்னும் கருத்துரு சங்க காலத்தில் தந்தையர் செல்வ வளமை கொண்டு சிறுகுடிக்கு தலைவனாக, கொடை குணம் கொண்டவராக புகழும் மதிப்பும் மிக்க மாண்பமை தந்தையாக விளங்குவதை அப்பாடல்கள் வழி அறியமுடிகின்றது. தலைவன் நோக்கிலே தந்தை தாய் இருவரையும் போற்றுவதோடு தலைவி அவர்களைப் பிரிந்து

எங்ஙனம் ஆற்றியிருப்பாளோ என்னும் வருத்தமும் தொனிப்பதிலிருந்து தந்தையின் மாண்புகளையும் தொழில் சார்ந்து தந்தையின் வலிகளையும் சுட்டி காட்டியுள்ளது. தோழிக் கூற்றில் தலைவனுக்கு தலைவியின் இருப்பிடம் கூறும்பொழுது தந்தையின் ஆற்றல், தலைமை, வலிமை,

செல்வ வளமை போன்றன குறிப்பிடப்பெற்று சங்க இலக்கியங்களில் “தந்தை” என்னும் கருத்துரு சார்ந்த அடையாளத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றது .

References

1. Nachinarkkiniyar, *Tholkappiyam (Ezhuthuthathikaram)*, Thirumagal Nilaiyam, Sunnagam, 1937
2. Pinnathur Narayanasamy, *Natrinai - Molamum Uraiyum, Saiva Siththantha Nurpathippu Kazhagam*, Chennai-600001, 1962

Cite this Article in English

Bagavathgeetha P “ Role of Father in Sangam Poems (Agapadalkal)” MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES, Vol.1 Issue 1, July 2024, pp. 1-8